

МОНТОРІНГ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 5 листопада 1987 року

№ 132 (3951).

Ціна 2 коп.

ЛЕНІНСЬКИМ ШЛЯХОМ ПЕРШОПРОХОДЦІВ

Урочисте засідання в Кремлівському Палаці з'їздів

З листопада в Кремлівському Палаці з'їздів було продовжено спільне урочисте засідання Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Десять година ранку. Присутні оплесками зустріли товаришів Горбачова М. С., Воротнікова В. І., Громика А. А., Зайкова Л. М., Лигачова Е. К., Никонова В. П., Рижкова М. І., Слюнькова М. М., Соломенцева М. С., Чебрикова В. М., Шеварднадзе Е. А., Щербицького В. В., Яковлєва О. М., Демічева П. Н., Долгих В. І., Ельцина Б. М., Соловйова Ю. П., Талізін М. В., Язова Д. Т., Бірюков О. П., Добриніна А. Ф., Лук'янова А. І., Медведева В. А., Разумовського Г. П., Капітонова І. В.

У президії також — керівники союзних республік, ветерани ленінської партії, учасники Жовтневої революції, герої ратних і трудових перемог соціалістичної Вітчизни, відомі вчені, майстри культури, вояки-ветерани, визначні громадські діячі.

Тут же — глави партійно-державних і партійно-урядових делегацій соціалістичних країн, президенти і глави урядів ряду держав, керівники комуністичних і робітничих партій, революційно-демократичних, національно-демократичних партій, визвольних рухів, представники соціал-демократії, видатні громадські діячі.

Найголовніший висновок, який зробить кожна радянська людина з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, полягає в тому, що найважливішою турботою нашої Комуністичної партії була, є й буде турбота про міцний мир і народне благополуччя, сказав голова колгоспу «Прогрес» Гродненської області Герой Соціалістичної праці О. Я. Дубко. І ми, трудівники радянського села, для яких немає нічого дорожчого від хліба і миру, всім серцем підтримуємо як політику партії, разом з робітничим класом та інтелігенцією є її рішучими прихильниками.

Втілюючи у життя ленінський план соціалістичного перетворення Закавказзя, трудящі братніх республік зробили справді гігантський крок — від відсталості до прогресу, від фактичної нерівності народів до їх розвитку і зближення, відзначив бригадир Тбіліського електровозобудівного заводу імені В. І. Леніна виробничого об'єднання «Електровозобудівник» Г. А. Метонідзе. І тепер комуністи, трудящі Азербайджану

Вірменії, Грузії вважають своїм партійним, громадянським обов'язком бути в перших рядах революційних за своєю суттю перетворень.

Перебудова — довгожданна пора, сказав бригадир. Робоча людина відчула себе господарем становища. І тепер уже ніхто її з цієї господарської посади не зрушить. Чим глибші перетворення, чим ширші масштаби оновлення, тим напруженіша чекає нас робота. Але труднощі нам не страшні.

Сила нашої ленінської партії, нашого народу в тому, що ми не боїмося правди, сказала ланкова радгоспу «Малік» Сирдар'їнської області Т. Б. Киргизбаєва. Коли в доповіді М. С. Горбачова говорилось про такі гіркі сторінки, як жульт особи, період застою, я подумала: правильно, що про все сказано відверто. Ми в Узбекистані чимало матеріяли від наслідків культа особи і чванства керівників, від марнотратства; показує й несправедливості, від усього, що тепер переробляємо і перебудовуємо.

Простим трудівникам прамота особливо до душі: адже ми досі і працювали позгано тому, що про багато що до голос не говорили. Тепер ми вчимося жити інакше, і я вірю в успіх нашої справи, оскільки нова життя ми будемо не на пустому місці. Такій великій і дружній сім'ї, як Союз Радянських Соціалістичних Республік, не страшні ніякі випробування. У нас, узбеків, є добрий народний звичай «хашар» — це коли працюють усією громадою. Хашаром, запевнила поетесу, ми осилимо перебудову і відстоїмо мир на землі.

Революція не може обійтися без творчої інтелігенції, яка розуміє, приймає її й бере в ній участь. Але й інтелігенція не може жити, розвиватися, здійснювати свої прогресивні ідеали без революції. Цю діалектичну єдність перший секретар правління Спільних письменників СРСР Герой Радянського Союзу В. В. Карпов зовсім не уявляє ідеалізованою.

Розвиток нашого мистецтва, нашої літератури, сказав він, не йшов рівною дорогою. Але загальним «балансом» стало велике нове радянське мистецтво, новий читач, глядач, слухач — і новий письменник, художник, композитор, актор. Пройдено шлях непростий і нелегкий, де героїчне перепліталося з драматичним і трагічним. Ми маємо перебудувати споруду суспільства, яка часом заводилася у гарячковому поспіші. Складалося так, що нас весь час підганяли обставини, незмолото натискали строки. Споруда вийшла, як говорять у таких випадках архітектори, далеко не в усьому відповідною до задуманого. Але фундамент у неї непохитно міцний. Він витримав перевірку надгромадянськими історичними навантаженнями.

Зауки маршу наповнили Кремльський Палац з'їздів. Це прийшли привітати учасників урочистого засідання представники Радянських Збройних Сил. Карбованим кроком у зал проходять ракетники і моряки, авіатори, танкісти, десантники, погляди присутніх звернуті до прапорів, овіяних славою. Привітання війни оголошує командир гвардійської мотострілецької дивізії Герой Радянського Союзу полковник В. Л. Неверов.

Героїчний літопис слави справ полум'яних революціонерів, доблесних червоногвардійців, мужніх захисників Вітчизни і воїнів-інтернаціоналістів, сказав він, гідно продовжує наше покоління Радянських Збройних Сил, готових під керівництвом Комуністичної партії з честю виконати свій священний обов'язок.

У наш ядерно-космічний вік світ став надто вразливим для війни і силової політики. Тому Радянський Союз, держава — учасник Варшавського договору послідовно проводить курс на зміцнення миру і загальної безпеки, виробили строго оборонну воєнну доктрину. У той же час ми добре пам'ятаємо уроки минулого, і Радянський народ може бути впевнений: багатосторонній його Збройних Сил підтримується на рівні, достатньому для нищівної відсічі агресорів.

Під склепінням залу звучить військова клятва, клятва бути в постійній бойовій

готовності на варті миру і творчої праці радянського народу, клятва вірності пролетарському інтернаціоналізму, клятва непохитної вірності заповітам В. І. Леніна, справі Жовтня.

Слово для привітання було надано Генеральному секретареві Угорської Соціалістичної робітничої партії Я. Кадару, Генеральному секретареві Італійської Комуністичної партії А. Натте, Генеральному секретареві ЦК Робітничої партії Ефіопії, Президенту НДРФ М. Х. Маріаму, Генеральному секретареві Румунської Комуністичної партії, Президенту СРР Н. Чаушеску, Генеральному секретареві ЦК Народно-Демократичної партії Афганістану, Голові Революційної Ради ДРА Наджибуллі, Генеральному секретареві ЦК Комуністичної партії В'єтнаму Нгуєн Ван Ліну, Генеральному секретареві ЦК Монгольської Народно-революційної партії, Голові Президії Великого Народного Хуралу МНР Ж. Батмунху, члену Політбюро ЦК Комуністичної партії Куби заступнику Голови Державної Ради Ради Міністрів республіки Куба К. Р. Родрігесу, Генеральному секретареві ЦК Йменської Соціалістичної партії А. С. Аль-Бенду, Голові Президії ЦК Союзу комуністів Югославії, члену президії СФРЮ Б. Клуничу, Генеральному секретареві Португальської Комуністичної партії А. Куньялу, Генеральному секретареві ЦК Народно-революційної партії Лаосу Голові Ради Міністрів ЛНДР К. Фомеіхану, Голові МПЛА — партії праці, Президенту Народної республіки Ангола Ж. Е. Душ Сантушу, члену Політбюро ЦК трудової партії Кореї віце-президенту КНДР Пак Сен Чену, голові Німецької Комуністичної партії Г. Місу, Генеральному секретареві ЦК народно-революційної партії Кампучії, Голові Державної Ради НРК Х. Самріну, координатору Виконавчої комісії Сандіністського фронту національного визволення Нікарагуа Президенту республіки Нікарагуа Д. Ортезі, Віце-голови Соціалістичної партії К. Сорсі, Генеральному секретареві Комуністичної партії Сполучених

Штатів Америки Г. Холлу, Голові секретаріату ЦК Комуністичної партії Японії М. Канеко, Генеральному секретареві ЦК Комуністичної партії Уругваю Р. Арісманді.

Великий Жовтень став переможею не тільки радянських трудящих, а й переможею всіх пригноблених народів світу, для яких він став прикладом і надією, підкреслювалося у привітаннях. Уже сім десятиріч соціалізм — це не просто абстрактна ідея, а й життєздатна історична дійсність, яка постійно оновлюється. Нові процеси, що точилися в соціалістичних країнах, зміцнюють віру в ідею, практику, перевагу соціалізму як єдиного ладу, який забезпечує всебічний прогрес усіх народів, вільне, достойне і щасливе життя кожної нації.

Дітищем Великого Жовтня, відзначили промовці, є радянська зовнішня політика, СРСР, метою якої є загальний мир і суспільний прогрес, став силою, що вирішально впливає на міжнародні відносини. Вуло позитивно оцінено нинішній теоретичний і практичний вклад Радянського Союзу в розвиток широкого, багатогранного співробітництва, боротьбу за безядерний світ, висловлено впевненість, що під час зустрічі на найвищому рівні, яка має відбутись у грудні, буде зроблено дальші значні кроки вперед. У мирі заінтересована вся людство.

Два дні в Кремлівському Палаці з'їздів панувала урочиста і робоча атмосфера. Героїстю за досягнуте, турботою про розв'язання непростих проблем перебудови були прийняті виступи робітників, колгоспників, діячів науки і культури, представників братніх радянських народів. У перервах між засіданнями тривав живий обмін думками і враженнями. В фойє і холлах Палацу з'їздів товариш Горбачов М. С., члени Політбюро ЦК КПРС сердечно, дружно розмовляли з учасниками і гостями.

Спільне урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР присвячене 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, оголошується закритим.

М. С. Горбачов говорить: «До зустрічі на сторіччя Великого Жовтня!».

Під склепінням Кремлівського Палацу з'їздів звучить «Інтернаціонал».

(ТАРС).

В обкомі ЛКСМ України

На черговому засіданні бюро обкому ЛКСМ України було розглянуто питання «Про особистий вклад заступників завідувачів відділами комсомольських організацій Новоархангельського і Новоукраїнського райкомів комсомолу по мобілізації юнаків і дівчат на виконання Продовольчої програми».

У постанові бюро відзначалося, що аналіз стану справ в Новоархангельській і Новоукраїнській комсомольських організаціях по-

казав, що останнім часом тут появились ефективні форми участі юнаків і дівчат в реалізації Продовольчої програми, підвищилася трудова активність молоді. Разом з тим, як відзначило бюро, в обох районах є серйозні недоліки в роботі комітетів комсомолу по мобілізації юнаків і дівчат на виконання Продовольчої програми. В Новоархангельському районі протягом двох років не проводиться переатестація КМК. Пущена на самопливу робота по

створенню нових КМК, переведення їх на бригадний підряд. За два роки в районі не організовано жодного конкурсу професійної майстерності серед молоді.

У Новоукраїнському районі формально організовано шість районних ЛКСМУ під підтримкою фермою. Не пропонується робота по залученню молоді села до розвитку підсобних господарств, сімейного підряду. Заступники завідувачів відділами комсомольських організацій Новоукраїнського райкому О. Романенко і Новоархангельського К. Жорі оголо-

шено розподіл функціональних обов'язків в апаратах райкомів і міських комсомолу, щоб заступники завідалими комсомольських організацій і інструктори більшу частину свого робочого часу проводили в первин-

них комсомольських організаціях колгоспів і радгоспів, вели роботу по розвитку творчої активності сільської молоді, впровадженню прогресивних форм організації і оплати праці.

На засіданні бюро обкому ЛКСМУ перед представниками Новоархангельського і Новоукраїнського райкомів комсомолу було поставлено завдання: мобілізувати молоді сили на виконання Продовольчої програми і привертати до неї більшу частину свого робочого часу.

Бюро обкому комсомолу розглянуло також ряд інших питань життя комсомольців і молоді області.

Так хочеться побути дорослим! Хоч на трошки, хоч поки татко повернеться...
Фото О. ШУЛЕШКА.

Фотоконкурс «МК»

Як організувати вечори відпочинку? Як надати їм невимовності та оригінальності? Чи та інші питання організації доводилося стояти зараз чи не в центрі уваги у спілчальських організаціях. Що лише не роблять комсомольські ватажки, до чого тільки не вдаються, аби зробити відпочинок молоді змістовним і цікавим. Несподіваний конкурс запропонував нещодавно секретарям комітету комсомолу підприємства, організації, навчальних закладів міським комсомолу. Щось на зразок «Нумо, комсорги!».

А початок — вдався!

...Невимушено виходить на сцену будинок культури заводу радіоприборів ведучі — працівники Кіровоградського міського комсомолу Валентина Поташикова і Павло Гочев. — Друзі, — звертаються вони до присутніх у залі, — наш конкурс матиме шість турів. У кожному визначимемо переможців. А оскільки участь у ньому беруть комсомольські ватажки, то й тематика буде молодіжною.

Зал прихит. Коли довдалася, що перше завдання полягає в тому, щоб назвати рядки пісень, де є слово «комсомол», глядачі захвилювалися. Перші підказки і — перші невдахи: не всі могли назвати по кілька віршованих рядків, тим паче, що повторюватися не можна.

Дружні оплески визначили переможців. Пими стали Люба Олександрівна і кооперативного технікуму та Олександр Середя — інструктор обкому комсомолу. Тепер їм доведеться змагатися в «дубові» по кращому знанню музики. Звучать мелодії радянських та зарубіжних виконавців. Хто і що виконає? Люба мовчить... А от Олександр впізнав групу «Форум». Жорі й визначило його переможцем.

Другий тур, на жаль, засвідчив, що літературою не всі цікавляться, що багато хто не зміг назвати автора роману «Собор». Зрештою, найбільш обізнаною виявилася Таня Олександрівна з фабрики інвентарю одягу.

Розіссядин присутніх пастушій «дубові» між Т. Олександрівною і О. Середою. Таня і Олександр, нарядившись глядачів залу в одяг, підібраний задалегідь, запропонували вибрати головних героїв найпопулярніших творів. Тут зі своїм заданням краще справилася Таня.

Перший, другий, третій тур... Звучать запитання з історії комсомолу, і переможці «стають» першими секретарями міськомкому комсомолу, пропонують свою програму по перебуванню діяльності спілчальських організацій. Присутні прислухаються до кожного слова таких «програма». Найбільше сподобалася таню запропонував Валерій Малишук — другий секретар Кіровського райкому комсомолу.

Зал вирував. Коли ж заговорили про гумор, дружній сміх заставив тремтіти повітря. Жарті, бадьорі, веселі... Відкриті сцени придумані німістю жартів, дорочні смішинки, підбадьорливі вигукни і навіть планати студентів, які прийшли підтримати свого

ватажника: «КІСМ — НЕ КИСНИ!». Та найбільш дотепною, на думку журі, стала Надія Коврига з виробничого швейного об'єднання.

Спортивний конкурс. Тут переможцем стала маленька, але прудка, завзята Ірина Власова. У двоборстві Іра перемогла і Н. Ковригу.

Ось і останній тур. Танцювальний. — Танці? — перепитували в залі.

— Так, танці.

Старалася журі. Ужившись на сцені одна дівчина танцює, а учасники змагання намагаються наслідувати її рухи. Поступово журі підбирав кращих. Залишилися Таня Коніує з об'єднання «Продтовари» і Валерій Малишук. Та Валерій не витримав конкурсу, відійшов, як засвідчили голоси залу, віддаючи перевагу дівчині. А потім... Потім Т. Коніує і І. Власова вибрали собі партнерів у залі. Таня не помилилася, запросивши до танцю Олександра Середу. Ця пара і була названа кращою.

Своїми враженнями про конкурс діляться глядачі: ОЛЕКСІЙ СЕМИРАДЧЕНКО, військовослужбовець: — Мені вперше доводилося бути на такому невимовному вечорі. Як комсомольський працівник авіацію: танцю форму потрібно використовувати частіше.

ВІКТОРІЯ ХОРОШКО, старша піонерська вожата СШ № 17: — Приємно, що в перерві між турами паузи заповнювалися виступами школярів. Ці невеличкі міні-концерти оживляли наш відпочинок.

СТАНІСЛАВ ЧЕРНЯВСЬКИЙ, заступник завідувача обкому комсомолу: — Я з товаришами побіляв за колегу — Олександра Середу. Та не це, думаю, головне. Адже танцювальний конкурс проходив швидко, без всякого напруження. Певно — він усім сподобався.

Коли матеріал був підготовлений до друку, зателефонував у міський комсомолу. Трубку підняла Валентина Поташикова, котра була на вечорі ведучою: — Після конкурсу до нас звертаються за проханням — допомогти організувати подібні заходи в перпинних. Отож, думаю, наш почин вдався.

Перепитую: — Чи ж надалі проводитиме шось подібне? — Звичайно! Це ж тільки початок! Як свідчать відгуки, — вдалий.

Ю. ЯРОВИЙ, член журі конкурсу, спецкор «Молодого комунара».

ІНТЕРВ'Ю ДАЮТЬ ГАЗЕТЯРІ

Хоча, як правило, вони їх беруть. Та цього разу старшокласники Олександрівської СШ № 1 прямо таки закидали своїми «А чому?» журналістів із «Молодого комунара» Миколу Черненка і Ніну Даниленко. Від частини питань вони устигли «відбиватися»:

— Чому немає в «Молодому комунарі» рубрики «У світі цікавого»?

— Зате є «Дивно? Цікаво? Всерйоз?».

— Чому в газеті рідко проводяться вікторини?

— Зараз одночасно йдуть «Футбольний марафон», шаховий конкурс і вікторина «Що? Де? Коли?».

— Мало пишете про рок-групи, про місцевих «неформалів».

— Ви, очевидно, прогадали розповіді про «Алісу», «Ніно», «Август», «Європу», «Популярну механіку», історію фестивалю рок-музики. А про наших металістів та інших «неформалів» були статті «Іструбний Ніготь-87», «Вісімкою» в мінець, «Смільки важить хві-мел-тал?», «Ілюзія оркестру», «Олександрівська історія», «Води підземелля».

На деякі претензії гостей цього було сказано, крім як «Ваша газета». Так, газета ще мало пише про школярів — більше про робітничу і сільську молоддь; не радують частотою появи сторінок для старшокласників «Вітрила», іноді на подосах з'являються фотографії, де знайомих пізнаєш тільки по підпису — до того злишки інзюкякіс-ні...

Були й питання, доволі яких зчинилася дискусійна перепалка. Наприклад, чи треба оголошувати догану членові ВЛКСМ, що відмовився передплатити обласну комсомольську газету? Чи

доцільно вмішувати в газеті рекламні оголошення? Ясно, що школярів цікавлять об'яви на тему «Куди піти вчитися?», а не адреси продажу телевізорів. Чи не надто неприємно подається в газеті програма телебачення?

Журналісти сказали, багато читачів побачили зможе задовольнити газету-88, яку планується випустити раз на тиждень на 12 полосах. Такі формати періодичність дадуть змогу краще працювати над підготовкою публікацій, а відтак вони виходитимуть цікавішими, вмішуватимуть виразніші ілюстрації, знайдеться в тижневину й більше, ніж досі, місця для пісень, порад щодо зачісок, пошуку модного одягу — їх, на думку олександрівських школярів, у газеті нині малувато.

Ціна на оновлену газету дещатиметься старою — 2 карбованці 40 копійок на рік.

Усний випуск «МК»

Щотижня в редакцію надходять запитання на взаємні зустрічі із середніх шкіл, інститутів, виробничих колективів. Читачам цікаво: якою буде їхня молодіжка в наступному році? Журналісти «Молодого комунара» не байдужі; а що хоче побачити в газеті читач? Тільки за перші осінні місяці свята газети, усні випуски, автопробіги при високій активності читачів пройшли в Успенському, Бобринському, Петрівському, Гайворонському районах.

Позачора Палац культури імені Компанійця в м. Кіровограді заповнили учні професійно-технічних училищ області. Зустріч, яку вирішено відкрити традиційно, відкрили заступник начальника обласного управління профтехосвіти О. М. СІНІЧКО. Він привітав учнів зі святом Великого Жовтня, побажав добрих наочатків, перетворити свою працю у творчість. Прес-конференцію з журна-

лістами розпочав редактор «Молодого комунара» ЮРІЙ СЕРДІЧЕНКО.

Більше години тривала зацікавлена розмова. Про газету завітального дня, про проблеми і труднощі. Запитання були різноманітні і нерідко виходили за межі компетенції журналістів, яким на прес-конференції допомагали начальники служби по розповсюдженню преси Л. М. РАТУШНИЙ, заступник обкому комсомолу Лідія ШАТНА, працівники обласного управління профтехосвіти.

Усний випуск газети — прагнення показати наочно: як торішній випуск? Учасники свята мали нагоду зустрітися з героями газетних репортажів, нарисів, кореспонденцій. Чотири години в «Молодому комунарі» — чотири сторінки в усному випуску. Перша: «Це нашої історії рятівник». Ветеран праці заслужений працівник профтехосвіти, завуч СШ № 32 м. Бобринця З. О. СІ-

ВОКІНЬ і майстер СПТУ № 4 м. Кіровограда В. Г. ПРИХІНО поділились спогадами про ті далекі роки, коли вони набували робітничих професій, виступили вразили про сьогоднішніх учнів.

Друга сторінка: «Наш сучасник». Учасники свята познайомились із своїми ровесниками: дружокурником Гайворонського СПТУ № 35, стипендіатом імені Ленінського комсомолу Іваном ДОНЧЕНКОМ і секретарем комітету комсомолу Голованівського СПТУ № 38 Надією КАБАЦЬОЮ. Про навчання, громадську активність, дозвілля молодих ішла мова.

Третя сторінка: «Розповіді про героїзм». Майстер виробничого навчання Голованівського СПТУ № 38 Олександр СМУТОК розповів про виконання міжнародного обов'язку на афганській землі. Його розповідь органічно доповнили

учасники художньої самодіяльності, хлопці із ДРА, які навчаються в Кіровоградському СПТУ № 4.

Багатою була програма усного випуску на виступи учасників художньої самодіяльності. Агітбригада СПТУ № 4 (керівник П. М. РИЖКОВ), вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій» СПТУ № 18 (керівник Я. В. ЛУКШЕВИЧ) постійно супроводжували розмову. Четверта сторінка: розважальна. В ній прозвучали вірші молодих кіровоградських поетів Петра СЕЛЕСЬКОГО і Володимира ВАКУЛИЧА, гуморески Павла Глазового у виконанні завідувача клубом Капітанівського СПТУ № 10 Володи-мира НЕЧУВІТРА. Учні СПТУ № 14 і 8 продемонстрували власні моделі одягу й зачісок. На завершення зустрічі була проведена лотерея.

Кошти, виручені з ярмарку солідарності за вироб, виготовлених руками учнів, будуть перераховані до Фонду миру.

Наш кор.

«ФУТБОЛ — НА ВСЕ ЖИТТЯ»

(УРІВНОК З НОВОЇ КНИГИ)

ВИЛУЧЕННЯ З ПОЛЯ

Жодної високої мети не досягнеш неправдою. Треба бути чесним і ширим до кінця. Розумію, що вилучення з поля не прикрашає жодного футболіста. Тим паче заслуженого майстра спорту...

Мене вилучили з поля тричі. Вперше ще 1970 року. Я був тоді дублером. І в кожному матчі старався зарекомендувати себе. Дублери «Динамо» приймали на своєму полі кутається «Торпедо». Високий, атлетичного складу центральний захисник гостей, як тільки мені вдалося його обіграти, безцеремонно бив по ногах. На завершення гри я не витримав такої відвертої грубості і, як кажуть футболісти, «відмахнувся» — відповів ударом по удар. Суддя негайно вилучив мене з поля.

Справжній спортсмен повинен стерпіти й таке. — вичитував після матчу Комаєв.

Пораду тренера я твердо засвоїв, і таких інцидентів не траплялось аж одинадцять років. А 1981-го несподівано під час контрольного матчу збірної СРСР і Болгарії суддя знову вилучив мене з поля. Препод, разом із суперником. Втім, обидва випадки не розголошувались, і, крім мене, ніхто не пам'ятає їх. Але от факт третього вилучення в полі став предметом обговорення в пресі, а також на за-

У НАС В ГОСТЯХ ЛІТЕРАТУРНО-ХОУДОЖНІЙ ТА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ «ДНІПРО»

сіданні спортивно-технічної комісії.

8 липня 1981 року ми зустрілися на своєму полі з ташкентським «Пахтакором». Зранку було душно, насувалася гроза. Анастасія м'явиста, причиною яких, можливо, була погода, перейшли у крайнє напруження, швидко зіткнувшись на полі з грубістю захисників. Наприкінці гри, коли у штрафному майданчику гостей захисники збили Лозикського, у ворота «Пахтакора» призначили пенальті. Нашого головного пенальтиста Буяка на полі не було, й виконувати цей удар довелося мені. І воротар і захисники «Пахтакора» грубими репліками всіляко намагалися вивести мене з рівноваги. Пенальті я все ж забив, і рахунок став 3:0 на нашу користь. Але через дві хвилини я не стримався, і суддя показав червону карточку, що означало: «Блохін, вийди з поля».

— Певіщо ж відразу червону? — оце все, що я сказав йому.

Ніхто не бачив, що трапилося насправді, і не знав, за що суддя вилучив мене з поля.

Через три дні після цього матчу в газеті «Советский спорт» опублікували інтер'ю з Володимиром Безсоновим, де капітан кінського «Динамо» назвав мою поведінку на полі неспортивною.

«Трапляється, що граєць однієї команди напам'яте провокує суперника на порушення пра-

вил...» — говорив кореспондент у тому інтер'ю.

«Доводиться терпіти, іншого виходу немає», — відповів Безсонов. — Терпляче чекати вироку судді. Не знаю напевне, що там трапилося між Олегом Блоїним та гравцем «Пахтакора», якого він наприкінці матчу вдарила, але певний, що Олег був неправий. Гадаю, таку нестриманість йому простити не можна. Команда осудила його неспортивну поведінку».

Згодом, коли стояв перед членами спортивно-технічної комісії, намагався, зовсім не знімаючи з себе вини, обговорити з ними гострі, на злобу дня, проблеми суддівства. Але моя вина була очевидною, і претензії до суддів членів комісії прийняли як спробу виправдати свої дії. І розмови, такої важливої для мене й для футболу, не вийшло.

— Ви вийшли у тому, що трапилося?

— Так, винен.

— А до чого ж тут суддя?

— Якби арбітр відреагував на грубість із самого початку, мені не довелося б самотужки розправлятися зі своїм кривдником.

— Хіба ж тільки вас ображають?

Що відповісти? Аналізуючи все, що трапилося зі мною, намагався розібратися в першопричинах подібних інцидентів. Ясний була необхідна не тільки мені.

О. БЛОХІН,
Д. АРКАДЬЕВ.

Петро Селецький

ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ

Ох, ці чотири пори року — Роки років, віки років! Та доки цниту світу, доки Степи квітнуть доокі, То доти і мене у світі... І доки є народ, мені У осені, в зимі чи в літі Все будуть любі дні трудні, О року далини чотирі! — Одна за одною слідом: Моєї лєніської віри Могутній молодий огрім. О року дивини чотирі! — Чотири птніч вдалині... І лиш земля

моєї віри не мина мені.

Єдина не мина мені.

Станіслав Шевченко

НА БАЗАРІ

У гущу людську авілюєся, Немога у гірську ріку. В куфайці стоїть бабуся, Картопелька у мішку. Вінуло Поліссям рідним, Що з ластівками встало. Питаю: «А є корінька?» — Аякже, синочку, «І хоч перед луг розкопали, Та в чом іншим кутку До Йвана що, до Купала, Корінька нашла в ліску. Отутаньки трудяка сирі, А осьдечки масельце... Давлюся, бабуся сива, На рідну схожа лицю. У пам'яті, ган, лелека Спустилася і крила сплав! Ічнянщини діалекти, Немога дитинство далеке. Душі і мудрості сплав.

«ТРЕБА ПИСАТИ!»

Під таким заголовком 20 жовтня цього року була опублікована критична замітка читача газети про незадовільне транспортне обслуговування в мікрорайоні Космонавтів обласного центру, були висловлені пропозиції щодо поліпшення становища. Відповідь на критику надіслав завідувач відділом пасажирського транспорту виконкому Кіровоградської міської Ради народних депутатів М. Ю. РЯБЕНКО:

— Повідомляємо, що критика визнана правильною. Лист читача газети обговорено на бригадних зборах автотранспортного підприємства № 13527. Таке становище, про яке розповіла газета, склалося не тільки в мікрорайоні Космонавтів, а й на інших маршрутах тому, що кожного дня з міських маршрутів для перевезення учнів і робітників підприємств та організацій (які не мають відомого транспорту) у когоспи й радгоспи для збирання вро-

жаю наїраляється 15—30 автобусів. Це, безумовно, позначається на якості перевезення пасажирів у Кіровограді.

На автобусних маршрутах №№ 106 і 112, для яких вулиця Попова є кінцевою зупинкою, повинно працювати 11 автобусів і 2 розвантажувальних у години пік. Крім того, 15 маршрутних таксі на базі автобусів «ПАЗ» працюють на 5 маршрутах, а на базі мікроавтобусів «РАФ» 4 маршрутні таксі працюють на двох маршрутах у дві зміни.

Якщо на маршрутах працює весь транспорт, то його вистачає для забезпечення перевезення в піковий час. Резервних автобусів на цих маршрутах бракує. Окрім того, як показала перевірка, відсутня контрольна індуктивна рамка для зв'язку «водій-диспетчер ЦДС», тому нерідко недисципліновані водії на вулицю Попова не заїжджають. А таку рамку неможливо поки що встановити, оскільки там

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

немає телефонного зв'язку. Керівництво АТП-13527 зобов'язано посилити контроль за роботою маршрутних автобусів у цьому районі. Вживаються заходи, щоб на вказаній маршруті виходило планова кількість автобусів.

Запропонованими маршрутами доокруг мікрорайону Космонавтів вважаємо нецільовим, оскільки ним будуть користуватися лише окремі пасажирів, які працюють на проспекті «Правди». Він буде збитковим, тому правила перевезення пасажирів, затверджені Міністерством автомобільного транспорту УРСР, забороняють нам його відкривати.

Для корінного поліпшення транспортного обслуговування жителів мікрорайону Космонавтів нині будується тролейбусна лінія. Із введенням її в експлуатацію тролейбуси підуть за маршрутом № 4 (площа Дружби народів — вулиця Карла Маркса — вулиця 50-річчя Жовтня — вулиця Героїв Сталінграда — вулиця Попова — вулиця Маршала Конєва — проспект «Правди» — площа Дружби народів).

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

«БЕРЕЗІВКА — РІЧКА МОЛОЧНА...»

Відповідь на критичну кореспонденцію, вміщену під такою назвою у номері «Молодого комунар» за 23 червня ц. р., надійшла від головного інженера Кіровоградського виробничого об'єднання молочної промисловості Ю. Ф. ПОМОШНИКОВА. Він, зокрема, повідомляє: «Спеціалісти об'єднання виїжджали у селище Устинівку, де спільно з працівниками сирзаводу оглянули очисні споруди й висловили пропозиції стосовно їх ремонту.

Нинішнього року буде відремонтовано ЦОК, відстійні площадки, трубопровід подачі промислових стоків на очисні. У зв'язку з цим на ремонт цехів та очисних споруд в цьому році виділено 142 тисячі карбованців.

Згідно схеми розвитку молочної промисловості в 1990 році намічено розширення заводу з будівництвом нових очисних споруд.

Здавалось би, відповідь на критику надійшла і питання вичерпано. Та на сторінку одне: у листі го-

ловного інженера об'єднання йдеться про частинний ремонт очисних, які, як добре видно з виступу газети, не діяли жодного дня і не можуть діяти (причини цього вказано у згаданій кореспонденції). Чи не значить це, що аж до 1990 року завод, як і тепер, пилуватиме в річку через недіючі очисні отруйні відходи? Якщо вже спеціалісти об'єднання молочної промисловості спеціально виїжджали в Устинівку, то чому не намітили ніяких реальних заходів для охорони вод Березівки на ближній час, зокрема — хоч би й на наступний 1988 рік?

Сподіваємось, і читачам «Молодого комунар», у першу чергу устинівцям, теж небайдуже, що відповідь на це керівництво виробничого об'єднання молочної промисловості.

ПРОФЕСІЯ — ЗА БАЖАННЯМ

В кінці вересня до редакції надійшов лист, під яким стояло більше двадцяти підписів. Ось його короткий зміст: «Пишуть вам учні дев'ятого класу Соціалістичної середньої школи Кіровоградського району. Трапилося те, що ми передбачили і про що не хочемо мовчати. На першому занятті в Аджаміському навчально-виробничому комбінаті нам сказали: будете навчатися за спеціальністю «механізатор». Але ж ми заздалегідь виявили бажання навчатися

на водіїв. Нас ніхто не послухав. Директор комбінату так відповів на запитання: групи «водіїв» набрано, а на «транктористів» — надобір. А ще підтвердили відмову тим, що мовляв, немає потрібних викладачів. Що ж виходить: якщо у них план, то ми повинні займатися не тим, до чого виявляли бажання?»

Копію листа було направлено у відділ народної освіти Кіровоградського райвиконкому. Ось

що відповів газеті завідувач відділом Б. М. ВІЛБХОВЕЦЬКИЙ:

— Лист учнів Соціалістичної середньої школи розглянуто на місці інспектором шкільного району А. В. Масаніною. — Факти підтвердились. Проведено збори вчителів і групи учнів школи, на яких було вирішено питання про переведення цієї групи учнів на навчання за спеціальністю «Підготовка водіїв автомобілів категорії «С».

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

«Кому потрібна макулатура?»

Реплікою під таким заголовком «Молодий комунар» запитав 22 вересня нинішнього року працівників Кіровоградського обласного підприємства по заготівлі вторинної сировини: чому нечасно вивозиться зібрана школярами макулатура?

На запитання відповів директор підприємства І. Ю. НІКИШОВ. Точніше, не відповів, а розвів безпорадно руками. Ось дослівно: «На ваше запитання можемо відповісти однозначно — нікому. На підприємстві в даний час зі-

бралось макулатури чимало, а відвантажувати нікуди. Підприємство наше зараз у важкому фінансовому становищі. Наш головний комітет прохання дати додаткові наряди на відправку макулатури не задовольняє.

Однак ми намагаємось часно вивозити макулатуру із шкіл. Того, згадуваного в публікації дня, була дуже важлива причина, а тому макулатуру часно не вивезли.

А ще до відповіді додається така приписка на окремому аркуші: «Ша-

ВІДПИСАЛИСЯ

новий тов. автор, ви повинні були помітити, що більшість зібраної макулатури в школі № 5 — від магазинів, які повинні її самі здавати. Невже це міняє суть справи, якби в магазини її збирали? Все одно ж «відвантажувати нікуди».

Мабути, саме тому й не згадав І. Ю. Нікішов жодним словом про фант, який наводиться в публікації: на подвір'ї Помічницької середньої школи № 2 (Добровеличківський район) уже рік (!) монне під дощем 3 (три) тонни зібраної школярами макулатури.

З ВИПУСКУ «ПЛАНЕТА»

ЗВИЧАЙНІ ЧУДЕСА

Комп'ютер на білому екрані, який підвішено під дахом павільйону, з величезною швидкістю малював зеленим лазерним променем чудернацькі геометричні фігури, які час від часу розтягувалися в одну тонку лінію, а з неї у свою чергу виникали чотири латинські літери ISDN — англійське скорочення найпередовішого на сьогодні напрямку в сфері телекомунікацій, ін-

тегральної цифрової системи зв'язку.

Всесвітня виставка електроніки «Телеком-87», яка проходила в Женеві, стала воістину виставкою чудес, створених людським розумом. Тут можна говорити по телефону, який з голосу кількомовними видає надрукований текст вашого повідомлення, побачити пульт, за допомогою якого сліпа людина може легко працювати з текстом, незважаючи на свій ганді.

Радянський Союз, який

втретє бере участь у женецькому «Телекомі», теж присвятив спеціальний розділ експозиції апаратури, що забезпечує цифрове кодування інформації. Цікавість відвідувачів виставки викликають радянські прилади для унікальних експериментів. Наприклад, представлений АН СРСР самостійний автономний термінал для вивчення різкозависимого випромінювання космічних тіл і макет космічного апарата «Фобос» для вивчення однойменного ду-

путника Марса. «Телеком-87» став, крім усього, і виставкою реклами, яка тут постає перед вами в найнесподіванішому і різноманітному вигляді. Один з головних уроків, який радянським експонентам слід дістати з чергового всесвітнього огляду досягнень науки і техніки, — це необхідність наукового підходу до реклами, особливо в умовах, коли самі підприємства починають виходити на прями міжнародні контакти.

Володимир МЕХОНЦЕВ, власкор АПН, Віктор ОНУЧКО, спецкор АПН.

БЛІЦ-КОНКУРС

НА ОСІННІХ СТЕЖКАХ

Нині, напередодні свята Великого Жовтня, в області почалася робота по підготовці пропозицій до проекту Державної програми охорони оточуючого середовища й раціонального використання природних ресурсів СРСР на тринадцяту п'ятирічку і на перспективу до 2005 року. Ця підготовка — не тільки ще одна ознака дальшої демократизації суспільства, а й свідчення турботи радянської держави про охорону природи.

Сподіваючись привернути увагу читачів до проблем екології, редакція «Молодого комунар» проводить спільно з обласною радою Українського товариства мисливців та рибалок (УТМР) бліц-конкурс на природоохоронну тематику під назвою «На осінніх стежках».

Бліц-конкурс проводиться в один тур. Кожне із шести запитань оцінюється за десятибальною шкалою. Цінуються спеціальність виклада, якість оформлення відповіді. Тим, хто найточніше і найцікавіше відповість на всі запитання, і набере найбільшу кількість балів, буде вручено пам'ятний призи.

Разом з відповідями на запитання бліц-конкурсу просимо надіслати також пропозиції до згаданого проекту Державної програми; вони будуть передані у виконком обласної Ради народних депутатів для вивчення й аналізу.

Останній термін надання відповідей на запитання бліц-конкурсу — 25 листопада за поштовою штемпелем. Підсумки будуть підбиті у грудні.

ЖЮРІ,

ЗАПИТАННЯ БЛІЦ-КОНКУРСУ

1. Полюючи осени, мисливці нерідко розпалюють у лісі чи посадці вогнища. Яких правил техніки безпеки треба дотримуватися при цьому?

2. Поведінку мисливця на полюванні регламентують певні правила. Що це за правила? Які норми відстрілу дичини встановлено в угодях нашої області? На яку дичину можна полювати на території Кіровоградщини у листопаді — грудні?

3. Хто і для чого повинен проводити облік дикоростучих лікарських рослин? Розкажіть про час та правила збирання й переробки коренів, коренищ, бульб і цибулин лікарських рослин.

4. Чи знаєте ви що про фотополування? У чому його переваги й недоліки?

5. Звідки беруть початок традиції охорони природи на Україні? Коли появилася «Червона книга УРСР»? Скільки видів рослин і тварин занесено до неї?

6. Наближається сезон полювання на пушного звіря. Розкажіть про правила зняття, обробки й зберігання шкурок.

Всесвітня виставка «Інтерспецфот-87» в Багдаді. «Марш миру-86 за загальне ядерне роззброєння». Джеф Шер (США). Приз Всесвітньої Ради Миру. Фото АПН — ТАРС.

ОРБИТИ СПІВРОБІТНИЦТВА

30 років тому із запуском першого радянського супутника Землі людство зробило відчайдушний крок у космос. Цю славетну дату пам'ятають у всіх куточках планети. Не винятком тут і Канада, країна, яка третьою у світі вивела свого супутника на навколоземну орбіту. Ось що розповів кореспонденту АПН керівник департаменту космічних досліджень Канади Дж. ЛІНДБЕРГ.

— Безумовно, значним внеском у вивчення космосу став наш супутник «Алугет», запущений у вересні 1962 року. Супутники цієї серії були суцільно науковими, призначеними для вивчення іоносфери, природи північного сяйва. Ці дослідження були нашим першим внеском до спільної для людства справи. Прикладом позитивного співробітництва у космосі може служити космічна система виявлення і врятування потерпаючих літаків і суден. Ми, канадці, пишаємось активною участю у цій програмі.

— Відомий американський астроном Карл Сеган якось заявив, що вже тепер реально є експеди-

ція на Марс за умови широкотного співробітництва країн, перш за все США і Радянського Союзу. Що ви думаєте з цього приводу?

— На мою думку, скляно цілком справедливо. Зрештою, це єдино логічний шлях, яким слід йти в освоєнні космосу. Експедиції людини на Марс вимагає величезних фінансових витрат, мобілізації всіх наукових і технічних можливостей людства. Будемо сподіватися, що цей проект принесе Радянський Союз і США до нової грандіозної програми космічного співробітництва.

— Якої ви думки щодо створення міжнародної організації космічних досліджень?

— Канада хоче запропонувати свою територію для розміщення штаб-квартири подібної організації. На мою думку, її створення стало б логічним кроком у розвитку міжнародного співробітництва в освоєнні космічного простору.

Ігор ДОРОФЕЄВ, власкор АПН. Оттава.

ТУРНІР ТАЛАНТІВ

Перший турнір велосипедистів на приз газети «Молодий комунар» було проведено у серпні 1979 року.

Нинішнього року до Кіровограда прибули 138 спортсменів з Вінниці, Миколаєва, Донецька, Полтави, Ворошилограда, Сум, Луцька, Чернігова, — розповів головний суддя змагань, суддя всесоюзної категорії миколаївчанин П. В. Олександровський.

Турнір, який відкриває талант...

Саме так називають наші велосипедисти в Держкомспорті республіки. І це не випадково, адже десятки перспективних спортсменів починали своє сходження саме в Кіровограді. Серед них — переможець юнацької першості країни Ігор Корчовський з Олександрії, чемпіон світової юнацької першості Ігор Перелазний з Первомайська, переможець республіканських молодіжних Ігор Кіровоградців Вадим Шинур та його земляк Ігор Синько, який в минулому році став срібним призером чемпіонату країни.

У перший день були розіграні, зокрема, звання чемпіонів республіки. Ними стали — Валерій Марков з Луцька (чоловіки), Андрій Лисогор з Кіровограда (юніори) і Юрій Стороженко з Полтави (юнаки). У змаганнях юнаків впевнено виступили й учні кіровоградського машинобудівного технікуму Микола Прозирай та Валерій Кораблін.

Але найцікавішою стала естафета 4-8 кілометрів за участю тринадцяти команд. Кіровоградців Андрій Лисогор впевнено пройшов свій етап і передав естафету Володимирі Бутновському. І тут трапилося непередбачене — поламав велосипед. Це дає змогу чернігівцям і волинцям обійти господарів змагань. Все треба починати спокатну. Бутновський передає естафету третього етапу Олегу Димелю. Ось він вже другий, а після другого етапу — й перший. Останнім в естафеті змагався Ігор Синько. Його білу майку ми зустрічали на фініші насамоті. Лише через дві хвилини фінішувала команда Чернігова.

С. БОНДАРЄВ.
Фото В. ГРИБА.

НА спектакль «Провінція» за п'єсою молодого українського драматурга Ярослава Стельмаха «Молодий комунар» вже відгукнувся рецензією (номер за 22 жовтня ц. р.). Та обговорення, яке відбулося в театрі майже одночасно з появою публікації, доводило глянцувати на проблематику вистави і від дещо іншим кутом.

Досить таки неоднозначні думки стосовно образу Сергія (артист С. Козир) висловили глядачі — учні різних курсів Кіровоградського СПТУ № 4, які взяли активну участь в обговоренні разом із викладачами педагогічного інституту, працівниками театру й журналістами. Дехто шим відверто захоплювався (хоча, певно, це найперше паначало захоплення цікавою грою молодого артиста), інші (таких було набагато менше) сумнівалися в тому, чи потрібні на сцені саме такі герої... Вітм, про все це, мабуть, найкраще сказати слухачі учасників зустрічі.

Учень-першокурсник (імені свого не назвав): Те, що ми тільки-но побачили — чиста правда. Так і складаються в наш час відношення між батьками й дітьми. Та я хочу сказати одне: який артист (вказує на С. Козира), чітко зіграв свою роль. Мені, та й не тільки мені, він дуже сподобався.

М. ГОРОХОВ, режисер-постановник спектаклю:

Сподобався — не зрозуміло, але чому? Потрібна чи не потрібна така вистава? Чи має вона відношення до життя? Тобто — хотілося б не тільки емоційної оцінки, але й аналізу побаченого.

В. МАРКО, викладач педагогічного інституту:

ТЕАТР — НЕ АБСТРАКЦІЯ

НОТАТКИ З ОБГОВОРЕННЯ НОВОЇ ВИСТАВИ КРОПИВНИЧАН

І все ж я хочу почати теж саме з емоційної оцінки. Реакція молодого глядача, як бачимо, була несподіваною, але обнадійливою. Спектакль зацікавив. Смак при постановці виявлено добрий. На мою думку, йдеться про те, як ламається людина в ім'я чогось ілюзорного, що матеріалізувалося в імпортованих іграшках, «шмотках» або (користуючись лексикою певної частини нашої молоді) в тій обставині, де «течно й кльово»...

Але, однак, задумаємось: чи все на сцені діється «в унісон». Чому я не відчув трагедії того, що Таня, ця юна душа, входить у доросле життя гетерою? Адже театр — не абстракція.

С. БАРАБАШ, викладач педагогічного інституту: І все-таки, те, що відбулося на сцені — це мистецтво. Однак, так само, як не погоджується з нашими юними колегами — глядачами, що вважають

за ознаку хорошого тону галасувати під час вистави, це може спонна прийняти й прочитання театром образу Тані. Мені здається, у Я. Стельмаха душа її лишається незайманою... В образ Сергія вкладено, на мою думку, забагато енергії. Може,

це мав би претендувати в першу чергу Сергій — він, принаймні, мучиться неадекватністю свого існування.

Голос із залу: А що, цікаво, думає про свого героя актор, який виконує роль Сергія?

С. КОЗИР: Я його люблю! (Оплески в залі). І то-му не думаю, що такі, як Сергій, невинуваті. Живим образам, намагаюся його зрозуміти до кінця.

Але показувати на сцені в першу чергу своє співчуття не намагаюся... Мій герой — це свідчення того розриву, який дає про себе знати у відносинах нашого покоління із старшим. А що такий розрив — взаємне нерозуміння старших і молодших — у житті існує, я переконаний на власному досвіді.

Певно, перебуваючи, яка відбувається ніч в нашому суспільстві, має подолати й це нерозуміння.

В. МАРКО: Я не ре-

жисер, і не театрознавець, але вважаю, що зняття «життєвої косметики» з Лідії Андріївни показане дещо поспішно. І знову ж — чи не заздалегідь бездуховності Таню?

С. ГРЕБЕНЧУК, учень СПТУ № 4: Спектакль показує здебільшого те, погане, що є в нашому житті. А як з ним боритися?

Л. КУЦЕНКО, викладач педагогічного інституту: Якщо з образом Сергія все більш-менш ясно, то Бориса нам, глядачам, треба ще добре осмислити.

Запитання із залу: В програмі до вистави є такий підзаголовок: «Трагікомедія». Де ж тут оте «трагі»?

М. ГОРОХОВ: Про трагічне намагаємося сказати комічними засобами, а також несподіваною підміною трагічного комічним — приміром, у фіналі...

І. КРИКУНЕНКО, директор театру: Один із глядачів запитував тут, як боротися із показаним на сцені неподобством. Відповідь запитанням: а у вас виникло бажання боротися? Якщо так, то все нормально!

Після обговорення відбулася ще одна коротка, але цікава розмова автора цих рядків з викладачем СПТУ № 4 Ф. І. Журавльовим. Йшлося про ставлення учнів до театру взагалі і до театру кропивничан зокрема.

Федір Іванович резюмував у тій розмові: — Досі, до цього дня, пам'ятав у наших хлопців тільки нехтіть до театру. Сьогодні був присмислом здивований: театр їх зацікавив. По-моєму це найважливіший підсумок зустрічі, що відбулася.

Розмову записав С. ПЕТРЕНКО.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ 8 Листопада

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Мультиплік. 8.30 — Ритмік на гімнастику. 9.15 — Ти, раж «Спортлото». 9.30 — Будівництво. 10.00 — Служба Радіокому Союзу. 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Лауреати Державних премій СРСР 1987 року в галузі науки і техніки. 12.30 — Веселі потіти. Концерт юних талантів. 13.30 — Лауреати Державних премій СРСР 1987 року в галузі літератури, мистецтва, архітектури. 14.40 — Документальний фільм. 15.10 — Телефільм для дітей «Цирк прийав». 16.15 — Новини. 17.30 — Новини. 17.40 — «Спорт і мода». Про Міжнародний фестиваль «Спортінтермоді-87-88» у Палаці спорту Луцька. 19.10 — На чеймона. ті світу з махлі. 19.30 — Фільм «Вітні замки на чинах». 21.00 — Час. 21.40 — «Колі сиплють солдати». Фестиваль солдатської пісні. 23.40 — Новини. 23.45 — Футбольний огляд.

▲ УТ

14.40 — Новини. 16.00 — Слава солдату. 17.00 — Село і люди. 17.35 — Студія «Золотий ключик». 18.30 — Антуліна намера. 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Тбілісі). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Прем'єра художнього телефільму «Вісімнадцятіріччя». 2 серія. 22.50 — Антуліна намера. Вечірній мішук. 23.20 — «Фантазія». Хореографічна композиція на музику Чайковського.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС.
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-64-21; оголошень — 4-28-98; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.